

НАШЕ

ЖИТТЯ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 2 (340) |

Субота, 12 січня 1974 р.

| Ціна 2 коп.

ХТО ПОПЕРЕДУ?

Виконання плану реалізації
продукції підприємствами
системи УТОГ
за дванадцять місяців
1973 р.
(в тисячах карбованців)

	План	Фактично	Процент виконання
Сумське	1130	1288,5	114,0
Дрогоби-			
чківське	1100	1178	107,1
Львівське	5800	6203	106,9
Львівське № 1	4676	4990	106,7
Ужгородське № 2	2860	3050	106,6
Львівське № 2	3323	3535	106,4
Садгирське	2320	2464	106,2
Харківське № 1	1800	1908	106,0
Донецьке	2750	2905	105,6
Харківське № 2	6600	6967	105,6
Полтава № 1	3256	3431	105,1
Київське № 3	600	630	105,0
Білоцерківське	2700	2836	105,0
Єнакіївське	711	746	104,9
Полтавське № 2	954	994	104,2
Комунарське	1160	1207	104,0
Черкаське	1260	1309	103,9
Львівське дослідне	4800	4983	103,8
Ждановське	1582	1640	103,7
Лебединське	640	664	103,7
Артемівське	3014	3123	103,6
Одеське № 2	2423	2529	103,4
Слов'янське	1581	1633	103,3
Херсонське	1770	1828	103,3
Дніпропетровське	2539	2623	103,3
Запорізьке	3845	3968	103,2
Чернівецьке	1978	2041	103,2
Вінницьке	2494	2571	103,1
Одеське № 3	2200	2268	103,1
Лубенське	2270	2340	103,1
Чернігівське	3720	3830	103,0
Одеське № 1	790	814	103,0
Конотопське	4000	4116	102,9
Ужгородське № 1	935	959	102,6
Дніпропетровське	2500	2562	102,5
Кіровоградське	1210	1240	102,5
Сімферопольське	1525	1563	102,5
Ровенське	870	892	102,5
Бродівське	1471	1507	102,4
Київське № 1	1200	1226	102,3
Кам'янець-Подільське	2205	2253	102,2
Ворошиловградське	4656	4759	102,2
Житомирське	3989	4046	101,4
Миколаївське	720	726	100,8
ВСЬОГО:	103927	108343	105,2

Понад 20 років трудиться на Житомирському учбово-виробничому підприємстві Героль Ядвіга Францівна. Тут, у колективі, вона завоювала звання ударниці комуністичної праці й пошану трудівників УВП.

Нині Людвіга Францівна працює бракером на дільниці пошиття дитячих виробів, яку очолює майстер Л. О. Люльченко. Якщо потрібно, то Л. Ф. Героль підміняє в роботі майстра зміни.

ЧЕТВЕРТОМУ, ВИЗНАЧАЛЬНОМУ—
УДАРНУ ПРАЦЮ

Достроково, із значним перевищенням виробничого завдання завершив програму минулого року колектив Одеського УВП-3: до кінця року було вироблено надпланової продукції на 72 тисячі карбованців за рахунок підвищення продуктивності праці.

Розвиваючи досягнуті успіхи, наш колектив свої зусилля з перших днів року спрямовує на безумовне виконання соціалістичних зобов'язань визначального, четвертого року п'ятиріччя. Нову хвилю трудового піднесення викликали рішення грудневого Пленуму ЦК КПРС (1973 р.) і сьомої сесії Верховної Ради СРСР. В ці дні колектив продовжує пошуки нових виробничих резервів для збільшення випуску продукції високої якості. На створення виробничого об'єднання ми покладемо великі надії. Нині на ходу, без втрат для виробництва, перебудовуємося, плануємо збільшення випуску валової продукції в 1974 році на 876 тисяч карбованців проти плану минулого року і одержати додаткових прибутків у порівняльних цінах на 106 тисяч карбованців.

Питання роботи виробничого об'єднання та завдання партійної організації у світлі рішень грудневого Пленуму ЦК КПРС нещодавно обговорювалося на партійних зборах. У виступах робітників, і в прийнятому рішенні чітко і ясно висловлена одностайна думка — достроково завершити програму поточного року.

Колектив Одеського виробничого об'єднання УТОГ, підрахувавши

свої можливості і резерви, підтримав почин колективу московського заводу «Динамо». На базі впровадження нової техніки, передової технології, значної раціоналізаторської роботи і передових методів праці колектив взяв на себе підвищені зобов'язання: план дев'ятої п'ятирічки по виробництву і продуктивності праці виконати достроково до 105-ї річниці з дня народження В. І. Леніна, тобто до 22 квітня 1975 року.

Наш колектив змагається з колективом Київського дослідного підприємства уже на протязі декількох років. Їхній виклик на змагання в 1974 році ми прийняли. Ніколи не забуваємо, що в свій час кияни нам надавали і надають постійну допомогу по освоєнню нових видів виробів, допомогли підготувати цілу групу робітників. Щоквартально ми обмінюємося новими результатами праці, виконанням соціалістичних зобов'язань. Все це дало добрі результати, але ми вважаємо, що в змаганні двох колективів є ще істотний недолік — нема живої взаємоперевірки виконання взятих зобов'язань, недостатньо обмінюємось досвідом роботи. Думаю, що цей недолік буде виправлено.

Я думаю, що не помилюсь, коли висловлю думку всього колективу — взяті соціалістичні зобов'язання четвертого року п'ятиріччя будуть виконані достроково.

Р. О. КОГАН,

в. о. директора Одеського виробничого об'єднання УТОГ.

У ПРЕЗИДІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ СРСР

За великі успіхи, досягнуті у виконанні соціалістичних зобов'язань по достроковому введенню в дію Кам'янець-Подільського цементного заводу, Президія Верховної Ради СРСР Указом від 8 січня 1974 року нагородила орденами і медалями СРСР групу працівників, які найбільше відзначилися при будівництві Кам'янець-Подільського цементного заводу.

Орденом Леніна нагороджений бригадир теслярів-бетонників будівельно-монтажного управління «Цементбуд» Кам'янець-Подільського будівельно-монтажного тресту П. Є. Столяр; орденом Жовтневої Революції — бригадир монтажників хмельницького спеціалізованого управління «Промонтаж» № 70 тресту «Подільськпромонтаж» І. К. Петрук.

Орденом Трудового Червоного Прапора нагороджено 9 чоловік, орденом Дружби народів — 5, орденом «Знак Пошани» — 12, медаллю «За трудову доблесть» — 11 і медаллю «За трудову відзнаку» — 11 чоловік.

Указ публікується у «Відомостях Верховної Ради СРСР» і місцевій пресі.

ВИКОНАННЯ І ПЕРЕВИКОНАННЯ ПЛАНУ 1974 РОКУ МАТИМЕ ВИЗНАЧАЛЬНЕ ЗНАЧЕННЯ НЕ ТІЛЬКИ ДЛЯ УСПІШНОГО ЗАВЕРШЕННЯ ЦЬОЇ П'ЯТИРІЧКИ, А Й БУДЕ ВАЖЛИВИМ КРОКОМ ДО СТВОРЕННЯ МІЦНОЇ ОСНОВИ ДЛЯ ДАЛЬШОГО ЗРОСТАННЯ ЕКОНОМІЧНОГО ПОТЕНЦІАЛУ І ПІДВИЩЕННЯ МАТЕРІАЛЬНОГО ДОБРОБУТУ І КУЛЬТУРНОГО РІВНЯ НАРОДУ В НАСТУПНОМУ П'ЯТИРІЧчі.

ПАРТІЯ КЛИЧЕ ДО НОВИХ ПЕРЕМОГ

В ПРЕСІ опубліковане Звернення Центрального Комітету КПРС, в якому Центральний Комітет КПРС звертається до партії, радянського народу — до комуністів і комсомольців, до всіх робітників і робітниць, колгоспників і колгоспниць, спеціалістів промисловості і сільського господарства, діячів науки і культури із закликом — ознаменувати четвертий рік п'ятиріччя новими успіхами у виконанні рішень XXIV з'їзду КПРС.

1973 рік увійде в літопис героїчних справ радянського народу як рік ударної праці — говориться у Зверненні ЦК КПРС. Справді, це був рік дальшого розвитку нашої країни в усіх галузях народного господарства, науки і культури. Минулий рік відзначено важливими позитивними зрушеннями на світовій арені, дальшим зростанням міжнародного авторитету нашої ленінської партії, соціалістичної Батьківщини. Всьому світові відома активна, послідовна політика КПРС в справі розрядки міжнародної напруженості.

Понад план в країні випущено продукції більш як на 7 мільярдів карбованців, а обсяг промислової продукції збільшився на 7,3 процента проти 5,8 процента за планом. Відомі успіхи і хліборобів країни. В державні засіки засипано більше як 90 мільйонів тонн хліба, або 5,5 мільярда пудів.

До ладу стали такі гіганти індустрії — магістральний нафтопровід Самотлор—Альметьєвськ довжиною більше 2000 кілометрів, товстолістовий прокатний стан металургійного заводу «Азовсталь», доменна піч Орсько-Халіловського комбінату, комплекси по виробництву мінеральних добрив на комбінаті «Уралкалій», та інші. За 1973 рік здано в експлуатацію нових підприємств, цехів, ферм, житлових будинків, шкіл, клубів, лікарень, та інших об'єктів вартістю понад 90 мільярдів карбованців.

За три роки п'ятиріччя введено в дію понад 320 мільйонів квадратних метрів житлової площі, більше як 34 мільйони чоловік справили новосілля.

Все, чого сьогодні досягнуто, — плід ваших, дорогі товариші, справді золотих рук, вашого допитливого розуму і творчих зусиль, — підкреслюється у Зверненні ЦК КПРС.

У 1974 році намічено збільшити національний дохід на 20 мільярдів карбованців, а обсяг промислового виробництва — майже на 31 мільярд карбованців, або на 6,8 процента порівняно із 1973 роком. Обсяг валової продукції сільського господарства заплановано збільшити на 7 мільярдів карбованців, або 7,3 процента. За рахунок підвищення продуктивності суспільної праці має бути одержано 87 процентів приросту національного доходу.

Завдання четвертого року п'ятиріччя величезні напружені і відповідальні, а це значить — тільки чітка злагоджена робота з перших днів січня, щоденне, щомісячне виконання і перевищення завдань кожним робітником, цехом, підприємством можуть забезпечити успіх.

Колективи учбово-виробничих підприємств Товариства взяли соціалістичні зобов'язання і з перших днів року успішно їх виконують. Звернення ЦК КПРС знайшло гарячий відгук серед робітничих колективів учбово-виробничих підприємств Товариства. Успішно розпочали виробничу програму трудівники Львівського УВП-2. Ритмічно працюють всі цехи, в цілому перша декада січня має показник 105 процентів. В рахунок останнього року п'ятиріччя працюють десятки робітників і робітниць підприємства. Запарник текстильно-галантерейної дільниці, ударник комуністичної праці Білецький І. В. працює в рахунок січня 1975 року, обпалювальниця Л. Х. Уркінчук — в рахунок червня 1974 року, трафаретник М. Я. Луцук — в рахунок липня 1974 року. Із значним перевищенням виробничого графіка працюють наборщик скломаси Т. М. Жилковський, швея-мотористка М. Є. Логвиненко та багато інших.

З перших днів січня ритмічно працюють усі дільниці Ужгородського учбово-виробничого підприємства № 2. При плані випуску товарів народного вжитку в середньому на 14 тисяч карбованців на добу в ці дні на підприємстві їх випускають на 15 тисяч карбованців. Директор підприємства Ф. Ю. Шутяк повідомив, що річне виробничі завдання — 3 мільйони 100 карбованців буде виконано достроково, запорука цьому чітка і злагоджена праця всіх бригад.

Успішно розпочали виконання виробничої програми січня ініціатори соціалістичного змагання серед УВП Товариства трудівники Київського дослідного підприємства. Попереду йдуть бригади по складанню ШСВ-29, де бригадири Л. Т. Кивенко та Т. А. Резник. Всі цехи і дільниці, як повідомив директор П. М. Меркатун, — працюють ритмічно і злагоджено.

Звернення — це клич нашої Комуністичної партії і на нього трудівники Українського товариства глухих відповідають самовідданою, творчою працею девізом якої є: «П'ятирічку — достроково!».

За великі успіхи, досягнуті при будівництві і освоєнні третьої черги Черкаського хімічного комбінату, Президія Верховної Ради СРСР Указом від 8 січня 1974 року нагородила орденами і медалями СРСР групу працівників, які найбільше відзначилися при будівництві і освоєнні третьої черги Черкаського хімічного комбінату.

Орденом Леніна нагороджений бригадир слюсарів-монтажників Черкаського спеціалізованого управління № 30 тресту «Промтехмонтаж-2» М. І. Буданцев; орденом Жовтневої Революції — бригадир комплексної бригади будівельно-монтажного управління № 28 тресту «Черкасімбуд» П. С. Одинцов, секретар Черкаського обкому Компартії України В. В. Ричков.

Орденом Трудового Червоного Прапора нагороджено 16 чоловік, орденом Дружби народів — 8, орденом «Знак Пошани» — 20, медаллю «За трудову доблесть» — 16 і медаллю «За трудову відзнаку» — 16 чоловік.

Указ публікується у «Відомостях Верховної Ради СРСР» і місцевій пресі.

Галина Василівна Шаломай досвідчена швея-мотористка Одеського виробничого об'єднання УТОГ. Ударниця комуністичної праці новий виробничий рік розпочала високими темпами. Щозмінні завдання вона виконує на 125-130 процентів при відмінній якості продукції.

Сумлінну робітницю ось уже декілька років підряд товариш по роботі обирають профформом цеху.

На фото: Галина Василівна Шаломай.

Фото В. РОГОВЛЬОВА.

СЛОВО ПРО ТОВАРИША

Естетичний ідеал — не тільки герой улюбленої книги чи кінофільму. Часто поміж нас є люди, повсякденне життя яких варте наслідування. Саме таким я знаю інструктора учбово-виробничого навчання Тимофія Осиповича Януша, який уже багато років знайомою дорогою ходить на своє підприємство. Мене приємно вражає його обізнаність, глибина знань, делікатність, любов до обраної професії.

По різному люди обирають професію на все життя. В одних душа змалку лежить до чогось незнаного, в інших — в процесі суспільно-корисної діяльності. Тимофій Осипович належить до категорії тих, кому якщо вже щось припало до серця, то навечно.

Спочатку він працював столяром. Трудився самовіддано та натхненно, примножував здобутки рідного підприємства. Згодом

Тимофія Осиповича приймають до лав комуністів. Заочно закінчившого технікум механічної обробки деревини, молодого комуніста призначили інструктором виробничого навчання. Нова посада вимагала хисту, вміння й досвіду. І молодий керівник, як кажуть, занурився в цю роботу, доклав усіх зусиль, щоб виправдати довіря. За шість років Тимофій Осипович підготував багато молодих спеціалістів, які сьогодні працюють на різних ділянках підприємства. Молоді спеціалісти віддають йому повагою і високопродуктивною працею. Ніколи не підведуть, бо знають, що праця завжди звеличує людину, коли віддається їй повністю, — так вчив їх Тимофій Осипович.

Я. МАРТИНЯК,
вихователь Дрогобицького
УВП.

СЛІДАМИ НЕНАДРУКОВАНИХ ЛИСТІВ

Наприкінці 1972 року в результаті нерозумних жартів деяких працівників Стінянського кар'єру пилових вапняків, що на Вінницькому, в колективі поповзла плітка про робітницю з вадами слуху М. Є. Комісарчук. Повірили в такі «жарти», інша робітниця цього кар'єру Басюк приревнувала її до свого чоловіка. Зустрівшись в коридорі, Басюк затіяла сварку, а потім вилила на плечі М. Є. Комісарчук відро окропу.

В результаті хуліганських дій з боку Басюк робітниця М. Є. Комісарчук дістала опік спини середнього ступеня і з 21 грудня по 1 лютого 1973 року пролежала в лікарні. Кар'єрний комітет профспілки відмовив М. Є. Комісарчук в оплаті листка непрацездатності, а працівники Томашпільського райвідділу внутрішніх справ закрили справу Басюк про притягнення її до відповідальності за відсутністю дій злочину.

Про все це М. Є. Комісарчук написала до газети «Наше життя». Редакція надіслала її листа до прокуратури УРСР, а також ознайомила з його змістом Вінницький трест будівельних матеріалів, якому підпорядкований Стінянський кар'єр.

Нещодавно редакція одержала відповідь. Заступник начальника слідчого управління прокуратури УРСР старший радник юстиції М.

Андреев повідомляє, що постанову про відмову у порушенні кримінальної справи проти Басюк, яка завдала тілесних пошкоджень Комісарчук, відмінено. Матеріали направлено в органи МВС для додаткової перевірки, в тому числі судово-медичної експертизи.

Виконуючий обов'язки керуючого Вінницьким трестом будівельних матеріалів А. Гушинець повідомив, що справу по оплаті листка непрацездатності направлено в Народний суд для відшкодування збитків за рахунок громадянки Басюк.

ЦЕ НЕ КОЖЕН може вмістити в своє серце великі події, зробити їх своїм особистим надбанням. Та коли в літературу приходить письменник, який перетворює досвід всього народу в свій особистий досвід, тоді народжуються книги, якими зачитуються все нові і нові покоління, книги, герої яких входять в життя, надихають своїми прикладами сотні тисяч інших. Такі твори чудового письменника, комуніста, великого друга радянської дівчини Аркадія Петровича Гайдара. Гайдар встиг написати не так уже й багато, та його «РВР», «Школа», «Далекі країни», «Військова таємниця», «Голуба чашка», «Доля барабанщика», «Чук і Гек» і, нарешті, «Тимур та його команда» завжди будуть за словами Льва Кассіля улюбленим читанням тих, хто жадібними очима дивиться на світ, хоче скоріше розгледіти і зрозуміти його, щоб знайти своїм молодим силам вірне спрямування.

Ось уже більше сорока років творчість Гайдара, що розкриває процес змушнення, становлення характеру юних, приваблює увагу майстрів радянського екрану.

Ще в 1930 році режисером В. Шестаковим була екранізована повість «РВР» (картина вийшла під назвою «Будьте такими»). Минуло кілька років, і один з великих майстрів радянського кіно Ігор Савченко знову звернувся до цієї повісті, створивши чудовий фільм, що увійшов до класичного репертуару дитячого радянського кіно. Герої повістей і оповідань Аркадія Гайдара ми бачили на екрані і в майбутні роки: «Тимур та його команда», «Військова таємниця»,

ДО 70-РІЧЧЯ ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ А. П. ГАЙДАРА

ЗАВЖДИ З НАМИ

«Чук і Гек», «Школа мужності», «Дим у лісі», «Доля барабанщика», «На графських руїнах», «Нехай світить», «Далекі країни», «Казка про Хлопчиша-Кибальчиша», «Бумбараш». І хоча фільми ці були різні за своїм художнім рівнем, їх творці намагались передати немеркнучу романтику гайдарівських образів і розкрити процес формування громадянських почуттів юних героїв.

Кілька років тому в Московському Будинку кіно сталася незвичайна подія. Через весь зал йшли на сцену дорослі люди з червоними піонерськими галстуками на грудях. Йшли з барабанами, горнами, високо піднятими прапорами. Це були ті, хто у свій час зіграв ролі у фільмі «Тимур та його команда». Вони прийшли сюди, щоб відсвяткувати ювілей картини.

Створений перед Великою Вітчизняною війною режисером Олександром Разумним фільм «Тимур та його команда» і сьогодні крокує по екранах світу. Його бачили у Болгарії і Угорщині, Франції і Югославії, Румунії і Японії, Польщі і Чехословаччині. Всюди він підкорював глядачів романтикою, благородством і справедливістю його героїв, вчив самовідданості і гуманності.

Коли сьогодні замислюєшся про секрет довголіття «Тимура та його команди», розумієш, що секрет цей у ідеї фільму.

Гайдар добре відчував час. Він відчував образ свого Тимура, що живе в тисячах славних справ, що їх звершують піонери і школярі, зумів зібрати кращі образи юного покоління в одному життєво-переконливому образі, на який хотіли б рівнятися, якому наслідували б мільйони радянських дітей. Життю судилося доказати правоту Гайдара. Коли почалася Велика Вітчизняна війна, тисячі і тисячі піонерів і школярів взяли приклад з Тимура і його товаришів, благородними справами допомагали старшим у суворій боротьбі з фашистами.

«Тимурівське» — це слово назавжди збережеться у мові радянського народу, збережеться навечно в історії, як приклад чудового вираження дитячої любові до Батьківщини і діяльної турботи про кожного, кому потрібна твоя допомога. Ми знаємо чудові справи сьогодинських тимурівців. Ми знаємо, що в Польщі, Чехословаччині і в інших соціалістичних країнах на прикладі дітей Радянського Союзу виникають тимурівські команди.

Тепер, коли Гайдару виповнилося бн сімдесят, він зміг би відчувти всю повноту цього щастя... Він загинув із зброєю в руках, до останньої хвилини життям своїм підтверджуючи правду написаного ним слова.

В. БЕРЕГОВИЙ.

ЗАСЛУЖЕНА ШАНА

А чи знаєте, — запитав мене одного разу В. Якубенко, — що в нашому краї живе ще одна прекрасна людина і невтомний трудився з числа членів УТОГ І. Є. Кобелев? Хотілося б, щоб ви познайомились. Пропозиція товариша мене зацікавила і ми домовились поїхати до Івана Єгоровича.

До Петрівки — околиці Донецька, всього 18 кілометрів, але дорога забрала добрих 40 хвилин. Нарешті ми біля мети нашого приїзду.

Начальник РБУ № 2 П. Козлов на моє запитання дав таку характеристику І. Кобелеву: — Дисциплінований, а на роботі служить прикладом для всіх трудівників ділянки. Це, якщо виразніше сказати, невтомний ударник комуністичної праці, який не тільки перевиконує змінні завдання, а й працює високоякісно.

— Іван Єгорович, — продовжив він, — працює у нас більше 25 років. А в 1971 році за високі показники в соціалістичному змаганні був удостоєний високої урядової нагороди — ордена «Знак Пошани».

Чимало теплих слів було сказано на його адресу і членом президії Донецького облвідділу УТОГ Т. Л. Ермаковою.

Коли ми прийшли до цеху де працює Іван Єгорович, я за попередніми розповідями зразу впі-

Кобелев І. Є.
Фото В. ЯКУБЕНКА.

знав його, а він, як нічого не бувало, спокійно продовжував працювати. Придивившись уважно, я він працює, я мимоволі замилювався його вміннями і швидкими руками. Все в нього було до того

розраховано, стільки впевненості в собі, що здавалося ніби його руки не робили найменшого зусилля. Чудесне народжувалося на очах.

Відчувши на собі погляд сторонньої людини, Іван Єгорович оглянувся і мені не лишилося нічого, як піти йому назустріч і познайомитися. Я зразу ж переповнився почуттям поваги до цієї людини, потиснувши його міцну руку. Це міцний, вище середнього зросту, робітник. Він уважно і довірливо дивився на все своїми добрими очима, посміхався тепло і привітно. І мені чимось близьким і знайомим повіяло від цього погляду.

Передчуття не обмануло. Вже в затишній господі Івана Єгоровича я дізнався, що в тридцятих роках він разом з своєю дружиною Емою Нечипорівною навчалися в Селівоській спецшколі-інтернаті для глухих дітей. Там же, крім певних знань учні одержували спеціальності токаря, слюсаря, з ковальської, швацької і столярної справи.

Говорили довго. Про минуле і теперішнє... Було що згадати. На прохання я попросив господаря подивитися його орден.

— Заслужена шана, — сказав я схвилювано, і бережно повернув Іванові Єгоровичу орден і Грамоту Президії Верховної Ради СРСР і ще раз міцно тисну працюючу руку ветерана.

З. СЕЛЕЗНЬОВ.

ЕКОНОМІКА — ГОЛОВНА ПОЛІТИКА ПАРТІЇ

Для діяльності культурно-освітніх закладів останнім часом велике значення має Постанова ЦК КПРС про поліпшення економічної освіти трудящих.

«ЦК КПРС, — говориться в постанові, — вважає за потрібне підвищити роль масової пропаганди в економічному вихованні трудящих... Ширше використовувати з цією метою форми масово-політичної роботи, наочну агітацію, діяльність бібліотек, клубів, палаців культури». Від працівників культури партія чекає дійової допомоги в організації економічної освіти трудящих, в пропаганді економічних знань.

В Івано-Франківському облвідділі УТОГ в основу економічної освіти трудящих поклали вивчення виробленої на XXIV з'їзді КПРС економічної політики партії, актуальних проблем народного господарства, сучасної науково-технічної революції, закономірностей економічного розвитку суспільства, ленинських принципів і методів господарювання, економіки й організації виробництва.

Велику допомогу у вивченні

глухими трудівниками Прикарпаття конкретної економіки надає обласний будинок культури. Тут широко розгорнули читання лекцій, як епізодичних, так і циклів, доповідей з питань конкретної економіки, вечорів запитань та відповідей на економічні теми. Дійовою формою пропаганди конкретної економіки є теоретичні конференції, які останнім часом набули у нас поширення. Поеднуючи виступи фахівців з ілюстративними матеріалами, консультацію з бібліографічним оглядом, відповідні кінофільми, вони дають можливість висвітлювати для масової аудиторії певне коло питань.

Одна з таких теоретичних конференцій під назвою «Економіка — головна політика партії» була проведена наприкінці грудня минулого року в Івано-Франківському будинку культури глухих.

Готуючись до проведення теоретичної конференції, її учасники зібрали конкретні дані про непродуктивні затрати праці по окремих бригадах учбово-виробничого підприємства глухих. Ці дані висвітлені в плакаті, де наочно зіставле-

ні результати роботи бригад, які мають однакові умови праці, але різні виробничі показники. Бригади тт. Скробач Н., та Василь А. працюють відмінно, але в той же час є бригади, які, хоч і не можна назвати відстаючими (адже вони систематично виконують виробничі завдання), все ж працюють менш продуктивно. До конференції підготовлено виставку зразків продукції, яку випускає Івано-Франківське УВП. В читальному залі підготовлено книжкову вітрину, де бібліотекар З. Гуменюк підібрав літературу з питань конкретної економіки, склав списки рекомендованої літератури. «На допомогу вивчаючим економіку». Приміщення було оформлено діаграмами та плакатами, які відображають економіку підприємства, ріст продуктивності праці.

Відкрив конференцію головний інженер підприємства глухих Рибников В. М. Він зупинився на економічних проблемах інтенсифікації промислового виробництва в дев'ятій п'ятирічці, приділивши основну увагу створенню матеріально-технічної бази комунізму в нашій

країні та безпосередній участі підприємства в цілому та кожного глухого трудівника зокрема у виконанні цього почесного і відповідального завдання Комуністичної партії.

— Наше підприємство — невелика частинка в масштабах держави, та ми можемо гордитися тим, що завдяки звитяжній праці всього колективу достроково виконали взяті на себе соціалістичні зобов'язання по всіх показниках і вже 11 грудня рапортували державі про успішне завершення плану 1973 року, вирішального року п'ятиріччя. У нас є всі підстави, щоб впевнено заявити — наш колектив з честю виконав завдання дев'ятої п'ятиріччя і цим зробив свій внесок у створення матеріально-технічної бази комунізму в нашій країні, — так закінчив свій виступ В. М. Рибников.

Темою розповіді майстра швейного цеху М. М. Касіяна була шляхи та методи підвищення продуктивності праці. Він зазначив, що головним шляхом підви-

За якістю продукції уважно слідкує майстер ВТК Ніна Нікандрієва. Кілочок. Колишня швей-мотористка добре знає всі тонкощі пошиття одягу. Тому-то колектив підприємства і довірив їй слідкувати за якістю готової продукції.

На всіх ділянках, де б вона не працювала, Ніна Нікандрієва працює не тільки сумлінно і з знанням справи, а й з усією відповідальністю.

На фото: Н. Кілочок.

Фото Ф. САВЕНКА.

П'ятирічку — достроково!

щення продуктивності праці є технічний прогрес, технічне удосконалення виробництва. Проте важливими факторами є удосконалення організації виробництва і праці, зміцнення трудової дисципліни, підвищення культурно-технічного рівня трудящих. М. М. Касіян зупинився і на матеріальному стимулюванні праці робітників, їх зацікавленості в підвищенні праці, швидкому освоєнні розрахункових норм виробництва та зниженні собівартості продукції.

Цю розповідь продовжила нормувальниця УВП Г. І. Мельницька. Червоною ниткою через весь її виступ проходив заклик: «Знизимо витрати праці на виробництво однієї продукції». Ганна Іванівна говорить про те, що на підвищення продуктивності праці та зниження собівартості продукції впливають різні фактори. З переконливими та красномовними цифрами в руках вона доводить, як кожна втрачена хвилинка, кожна зламана голка чи зіпсована машина, кожен випадок порушення трудової чи технологічної дисци-

пліни негативно впливають на зниження собівартості продукції та підвищення продуктивності праці. Г. І. Мельницька звертає увагу і на найближчі завдання колективу:

— При переході на нові умови оплати праці, які передбачаються в 1974 році, ми повинні домогтися зниження трудомісткості виробів на 13,6 процента — і висловлює впевненість, що трудівники колективу з честю виконають це відповідальне завдання.

Івано-Франківське підприємство глухих достроково завершило виробничий рік п'ятирічки, в порівнянні з минулим роком продуктивність праці підвищилася на 10 процентів, додатково до плану випущено продукції на 370 тисяч карбованців. За рахунок чого ж колектив домогся в 1973 році таких високих успіхів?

Звичайно, в першу чергу слід сказати про натхнення та самовіддану працю всього колективу УВП. Та велике значення має і зміна організації праці на підприємстві, введення в дію високопродуктивного агрегатно-групового потоку,

КОЛИ перед новоселами постає питання вибору меблів, то найчастіше їх смакам до вподоби охайні, дзеркально відполіровані, міцні і зручні кімнатні і кухонні набори виробництва Миколаївського учбово-виробничого підприємства.

— Шафи для плаття, секретери, туалетні столики беруть у нас охоче, — розповіла продавець магазину «Меблі», що на вулиці Космонавтів... Мабуть через їх надійність.

Свого задоволення такою оцінкою директор УВП Микола Іванович Гурін не приховував, адже то визнання сумлінної праці колективу. А це, безумовно, приємно.

Боротьба за високу якість виробів, вчасне виконання всіх операцій і тільки на відмінно, саме під таким девізом працювали тут у вирішальному році. Завдання по реалізації продукції перевиконане на шість тисяч карбованців.

Багато це чи мало? — думається вголос. Зглядаючись на потреби зростаючого індустріального міста — небагато, зважаючи на потужність підприємства, — це відчутно. Загалом і питома вага УВП в за-

ВИПУСК ЗРОСТАЄ

Звернення Центрального Комітету КПРС до партії, до радянського народу викликало політичне і трудове піднесення в колективі Білоцерківського учбово-виробничого підприємства. Швейники УВП широко розгорнули соціалістичне змагання за дострокове виконання завдань четвертого року дев'ятиріччя і взятих зобов'язань по збільшенню випуску продукції.

Підсумки роботи за першу декаду січня говорять про те, що слово колективу не розходиться з ділом. При денному завданні 1250 костюмів колектив підприємства систематично випускає по 1300 штук виробів, або на 40 штук більше ніж передбачено. Кожен виробничий колектив збільшив випуск робочого одягу на 10 одиниць більше.

Ще вищих показників у своїй роботі домагаються швейники бригади, яку очолює Надія Іванівна Уварова. Так, за першу декаду січня бригада виконала виробничі завдання в середньому на 117,2 процента при відмінній якості продукції. Перед у змаганні цього колективу ведуть швей Валентина Савлева, Ганна Чегус та інші.

Змагання білоцерківських швейників з кожним днем все ширше розгортається.

П. СЕМЕНЮК.

Ударниця комуністичної праці, «Майстер — золоті руки» Калина Олексіївна Пирожук працює швей-мотористкою на Ужгородському УВП-2 більше десяти років. В соціалістичному змаганні вона неодноразово виходила переможцем не тільки у своєму колективі, а й серед УВП Товариства.

Нині вона працює в рахунок січня 1975 року.

На фото: К. О. ПИРОЖУК.

Фото О. ОЛЕКСІЄНКА.

про який розповіла технолог УВП О. В. Луцишина. Ще в 1972 році Ростовським філіалом науково-дослідного інституту швейної промисловості спільно з інженерно-технічним персоналом підприємства один конвеєр замінено агрегатно-груповим потоком по пошиттю чоловічих сорочок. Слід зазначити, що цей потік став до ладу без втрат підприємства у виконанні плану. Після двомісячної роботи потік досяг проектної потужності, яка на 20 процентів перевищує потужність конвеєрної лінії. В 1973 році було встановлено ще два таких потоки по пошиттю чоловічих сорочок та жіночих блузок. Їх введення дозволило підвищити продуктивність праці на 15—20 процентів, покращити якість продукції, культуру виробництва та охорону праці глухих трудящих.

Економіст підприємства М. П. Проців розповів про рентабельність підприємства. Про його розповідь була більш загальною, містила багато теоретичних положень та недостатньо ілюстрована при-

гальному доробку меблевих підприємств Миколаєва зростає.

У цьому році колектив Миколаївського УВП має вищі завдання і йому належить більш як на 30 тисяч карбованців виготовити кімнатних і кухонних наборів ніж в минулому році.

Трудівники УВП готувались до цього сумлінно. Належало освоїти виробництво нових зразків, «випробувати» їх так би мовити, через попит, і тоді вже запроваджувати серію. Працювали по-ударному, і справились з цим завданням за півроку. Раніше освоєння нових виробів тривало вісім місяців. А цього разу вже у вересні впровадили у виробництво кімнатний набір № 117. Творчо, з вогником, працювали всі дільниці, а особливо винахідливість виявили новатори ударники комуністичної праці, складальник Михайло Михайлович Федоров, столяр Леонід Тимофійович Грек, пресувальниця Марія Семенівна Пономаренко та інші. Це — чудові люди, правотлангові соціалістичного змагання. Вони в ці зимові засніжені дні, несуть по-

В КОМПАКТНИХ ГРУПАХ

ОБРАНО БЮРО

В даний час компактна група глухих на Київському радіозаводі налічує в своєму складі понад 50 чоловік, а в період минулих звітно-виборних зборів було лише 25. У відповідності з Статутом УТОГ збори обрали тоді головою первинної організації В. Бородину.

Нещодавно у Червоному кутку підприємства зібралися члени УТОГ на звітно-виборні збори. З доповіддю виступив голова В. Бородин. Організація, — сказав він, — чисельно зросла за звітний період. Члени УТОГ зробили свій вагомий внесок у виконання виробничої програми. На заводі чимало ударників комуністичної праці з числа глухих. Доповідач називає імена кращих — серед них слюсар Ігор Юдицький, пресувальниця А. В. Оксамитна, слюсар-складальник А. Ф. Сотченко, столяр М. П. Соловей і В. Ф. Серба, червонодеревник В. Ф. Довгань, слюсар В. Ф. Перезябов, фрезерувальник В. Ф. Цигановський та інші.

Голова первинної організації підкреслив особливу роль Віталія Федоровича Цигановського, який є учасником руху «П'ятирічку за чотири роки». Всі члени УТОГ охоплені соціалістичним змаганням. За останній час підвищили розряди В. Н. Кладько, О. М. Тонкошкур. По дві професії освоїли Л. Сотченко, В. Бородин, В. Онисценко та інші.

Заводський комітет профспілки приділяє велику увагу роботі з членами УТОГ. Тут створено спеціальну комісію по роботі з глухими, до складу якої ввійшли представники адміністрації, завко-

дих весни... На їх трудовому календарі уже квітень визначально-го року п'ятирічки. Вони дійсно прагнуть аби їх досягнення стали надбанням колективу, активно діляться своїм передовим досвідом, особливо з молодими робітниками.

Вітаючи своїх друзів з перемогою у змаганні бригадир фанерування кромки, ударниця комуністичної праці Людмила Михайлівна Бритвак пише в стіннівці «Меб-льовик»:

«Я цілком певна в тому, що справимось із завданням 1974 року до 24 грудня всім колективом. Адже можливості для того є всі. Ми маємо досвід ритмічної роботи без порушень технології і вимог державних стандартів».

І як доказ того висока якість виробів, що обумовила всезростаючий попит на них. Вже в перший тиждень нового року колектив Миколаївського УВП відправив у торговельну мережу першу партію меблевих наборів шойно освоєних зразків.

В. РОГОВЛЬОВ.

м. Миколаїв.

му та громадських організацій. Комісія проводить велику роботу по залученню глухих до активної участі в громадському житті колективу, розглядає їх заяви. В 1973 році за рішенням комісії було надано дві путівки в санаторій «Дружба», а двох дітей сімей глухих позачергово оформлено в заводський дошкільний заклад.

Разом з начальниками цехів, бригадами та майстрами розв'язувалися виробничі питання, зокрема забезпечення необхідними матеріалами на робочому місці, поліпшення умов праці і оплати, виконання виробничих завдань.

У вирішенні цих питань велику допомогу подала інструктор-перекладач А. Ф. Водозаська.

Велику увагу приділяє первинна організація УТОГ політико-виховній роботі серед членів Товариства. Для робітників компактної групи регулярно проводяться політичні інформації, лекції про міжнародне становище, а також інструктажі з техніки безпеки та інших питань. Регулярно відбуваються загальні збори членів УТОГ, а також виробничі наради в цехах.

Начальник відділу праці і заробітної плати заводу В. В. Сало у вересні 1973 року провів бесіду з членами Товариства про нові умови оплати праці, які запроваджуються в нинішньому році.

Молоді члени УТОГ беруть активну участь у спортивній роботі заводського колективу.

Адміністрація підприємства заохочує кращих робітників членів УТОГ. Цінні подарунки вручено тт. Довгань В., Соловйову М., Юдицькому І., Оксамитній В. Чотирьом трудівникам оголошено подяку наказом директора заводу.

Після доповіді розпочалося обговорення в якому взяло участь сім чоловік. Поруч з успіхами вони відзначили в роботі первинної організації УТОГ і недоліки. Виступаючи звернули увагу на необхідність проведення автобусних екскурсій по історичних місцях, висловили ряд критичних зауважень на адресу перекладача тов. Водозаської, а також завкому підприємства.

Збори пройшли в діловій обстановці і на високому ідейному рівні. Роботу організації оцінено задовільно. Збори обрали бюро первинної організації УТОГ у складі п'яти чоловік куди ввійшли В. Бородин, А. Калиненко, І. Юдицький, А. Водозаська.

Обрано делегатів на Київську міську конференцію УТОГ.

С. ГУБКІН,
член президії Київського обл-відділу УТОГ.

Іх — дев'ятнадцять чоловік. Усі з вадами слуху. Трудяться на УВП УТОГ, і підприємствах державної промисловості. Всі — учасники експерименту по вивченню можливостей допущення глухих і туговухих осіб до управління автотранспортними засобами.

Для навчання цієї групи були призначені досвідчені викладачі й інструктори Одеського автомоторного клубу ДТСААФ. Вивчення автомашин і правил вуличного руху тривало протягом двох місяців.

Перемогли наполегливість і велике бажання бути серед тих, хто водить транспорт, легкові автомобілі і мотоцикли.

І ось настав день, коли навчальну програму уже засвоєно. Всі дев'ятнадцять чоловік склали екзамени і кожному з них вручено талон на право водіння відповідного виду транспорту.

Серед ентузіастів — майстер загального цеху УВП-3 Василь Чоботар, токарь експериментального цеху УВП-3 Василь Стельмашук, механік швейних машин УВП-2 Григорій Склярів, слюсар автобазис № 3 Павло Крамаровський та інші.

Державна автоінспекція УВС Одеського обласного відділу успішно підготувала групи. У цьому велика заслуга начальника клубу ДТСААФ М. Є. Янушевича, викладачів клубу ДТСААФ, перекладачів Л. Л. Ройтенберг.

В 1970 році міністерствами охорони здоров'я і внутрішніх справ СРСР було прийнято рішення про-

вести експеримент в ряді міст СРСР (Москва, Ленінграді, Ростові-на-Дону, Челябінську, Горькому, Києві, Харкові) в період 1971—1972 р.р. для виявлення можливостей водіння автомобільного транспорту глухими. Узагальнені підсумки експерименту, підведені на початку 1973 року показали, що експеримент вдався. Але остаточні висновки не були зроблені через малу кількість учасників експерименту. Згадані міністерства дозволили продовжувати експеримент і в 1973—1974 роках, включивши до участі в ньому усі обласні міста країни.

Як і слід було чекати, в Одесі також знайшлися пристрасні автолюбители, і добре, що експеримент вдався. За прикладом інших міст, до проводилися такі експерименти, порушено клопотання про виділення позачергово автомобілів і мотоциклів учасникам експерименту.

Ю. ГЕР.

ЦЕ ЇХНЯ ПРОФЕСІЯ

Славиться Ялта санаторіями і будинками відпочинку, кількість яких збільшується щороку. Не затихає будівництво і нині. Зараз над Ялтою зводять шістьнадцять поверхів двадцятип'ятиповерхового санаторію «Ай Петрі», в якому заплановано розмістити курортну поліклініку, лікувальні кабінети та інші.

Будівництво веде Кримкурортрембуд, на якому в деревообробному цеху вже 15 років працюють і члени нашого Товариства М. Виставкін, Б. Лютий, М. Макаров.

Богдан Лютий, Микола Макаров і Микола Виставкін — столярі високої кваліфікації. Їм довірено виготовлення і складання таких необхідних на будові деталей як двері, віконні і дверні коробки, рами та інші деталі.

Микола Кирилович Дзюба — майстер цеху так говорять про своїх підлеглих: всі працюють дружно, роботу знають і люблять, технічно грамотні, уміють розбиратися в кресленнях і з завданнями справляються. Наприклад, прийшло термінове замовлення на оздоблення дієтичної їдальні по вулиці Леніна. Роботи було багато, а часу обмаль і адміністрація посилає Б. Лютого. Робітник зробив роботу вчасно і кваліфіковано, про що в свій час писала «Курортна газета».

В цьому ж будівельному управлінні трудяться В. Гудукаєв, Ф. Лещенко і В. Василенко. Всі вони працюють по-ударному і їх роботу завжди відзначає керівництво будівельного управління.

Р. СКОВОРОДНИКОВ.

Листи читачів до редакції

НА ГОЛУБИЙ ВОГНИК

Минулої суботи учасники художньої самодіяльності Київського Палацу культури ім. А. В. Луначарського зібралися на вогник, присвячений дню заснування драматичного гуртка.

Сорок п'ять років тому у тісній кімнаті клубу, яка знаходилася на Хрещатику № 41 було створено драматичний гурток, а в 1947 році йому було присвоєно назву драматичної студії, в 1964 році — почесну назву «Народний самодіяльний театр».

Хоча це не ювілей у повному розумінні слова, все ж любители театральності мистецтва вирішили відзначити день народження свого колективу. В святково прикрашеному залі зібралися учасники самодіяльних колективів і запрошені гості. На стінах афіші спектаклів різних років. Серед них великими літерами написаний афоризм К. С. Станіславського: «Люби мистецтво в собі, а не себе в мистецтві».

У самий розпал вечора, взявшись за руки до залу ходять персонажі драматичних творів у відповідних костюмах та гримі. Серед них герої спектаклів різних років: тут і французький консул з дружиною (артисти В. Журковський та О. Довгань), і Мишка Япончик (артист А. Василенко), з п'єси Г. Плоткіна «На світанку». Ця п'єса удостоєна першого місця на республіканському огляді самодіяльного мистецтва, який був присвячений 50-річчю Великої Жовтневої соціалістичної революції.

А ось герої п'єси С. Альошина «Тоді в Севільї» у виконанні Л. Філяніна, Н. Косаревої, М. Фрейделя, І. Радзівєвського та інших.

СМІШИНКИ

ИНИЦИАТОР

Строителей метро заметив, Крот возгордился и заметил: — Я в этом деле пионер. Они с меня берут пример. Иные видят суть вопроса. Не дальше собственного носа.

И. САПОЖНИКОВ.

НА УРОЦІ ЗООЛОГІЇ

Учитель: Що ти знаєш про верблюда?

Учень: Є одно-і двогорбі верблюди.

Учитель: А чи є безгорбий верблюд?

Учень: Є, але то каліка.

ПОЯСНИВ

Син побачив на хаті бузюка й питає:

— Татку, а чому бузюк стоїть на одній нозі?

— Гм, бачиш, якби другу підняв, то впав би...

Присутні проглянули любительський кінофільм, в якому відтворені фрагменти із п'єси І. Евальда «Січневий вітер». Дія п'єси відбувається в січні 1924 року на батьківщині В. І. Леніна, і відтворює незабутні і скорботні дні, які назавжди залишилися в пам'яті людства, і з часу яких 21 січня виповнюється 50 років.

Виступає режисер Народного самодіяльного театру В. Дубравський, який майже 15 років очолює цей колектив. Мова йде про учасників колективу, їх творчі плани, про роботу над новими спектаклями. Спогадами поділився І. Сапожников, який працював у цьому колективі режисером і художнім керівником понад 30 років. Добрим словом згадав він ветеранів театру Г. Дмитрієва, М. Ровинського, М. Забарського, Н. Фе-

дорко та інших, які були присутні на цьому вечорі.

У післявоєнні роки в театр прийшло нове поповнення: В. Пустогвар, С. Столярчук, С. Усов, Д. Білик, А. Устенко, Є. Задніпровська, А. Мізгірєва, В. Логвинов, В. Скурчинський та багато інших. І сьогодні театр поповнюється молодими здібними акторами.

На вечорі виступили учасники художньої самодіяльності. Багатьох учасників вечора нагороджено значками і пам'ятними сувенірами.

Голубий вогник викликав новий прилив творчих сил і бажання долати ще значніші творчі успіхи.

На голубому вогнику, який був присвячений цьому своєрідному ювілею була присутня заступник голови президії ЦП УТОГ М. І. Неплюй.

В. УГРЮМОВ.

СВЯТКОВИЙ БАЛ

Палац культури в святковому убранні. Із стелі звисають паперові сніжинки, а в одному з просторих кутків велика, осяяна вогнями і прикрасами ялинка.

Та найголовніша прикраса Палацу культури — це святково задягнуті люди. Всі вони, молоді юнаки і дівчата, літні люди і пенсіонери прийшли на новорічне свято. В святковому залі можна зустріти ударників комуністичної праці з УВП і компактних груп столиці України.

Вечір розпочався, заграла музика. Ведучий вечора Дід Мороз і Снігурочка тепло вітають учасників святкового балу з Новим роком.

Керівництво балом беруть в свої руки масовик Палацу культури Н. Косарева, яка підготувала спеціальний сценарій, їй допомагає художній керівник Л. І. Сало.

Ведучий оголошує конкурс на краще виконання балних танців. Юнаки запрошують дівчат і танцюють парами вальс, танго та інші танці. Журі уважно підводить підсумки. Перше місце отримала пара Спорудного і Лебедевої, їм вручається перший приз.

Розпочинаються масові ігри, розваги. Багато присутніх в маскарадних костюмах, доповнювали різнобарвність святкового вечора. Під звуки оркестру основна частина молоді танцює, вільні від танцю читають запитання вікторини, а відповіді на них опускають в спеціальний ящик.

В спортивному залі працює буфет. За святковими столиками друзі обмінюються підсумками минулого року, діляться планами на 1974 рік.

Оголошується також конкурс на кращий маскарадний костюм. Переможцями цього конкурсу ви-

йшли М. І. Марковська «Миру—миру», Л. В. Філянін «Український мільярд 1973 року», А. Мережко «Індіанка» і Лисовий «Квітка». Всім вручаються цінні призи.

Одержали призи В. Скурчинський, за роль Діда Мороза і З. Надточа за роль Снігурочки.

Святковий молодіжний бал пройшов цікаво і захоплено. Наприкінці вечора виступив директор Палацу культури С. А. Губкін, який ще раз поздоровив присутніх з Новим роком, побажав нових трудових успіхів у Новому році і зачитав Новорічне поздоровлення радянському народові Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва.

Г. СЕРГІЄНКО.

ЕКСПЕРСІЯ

ДО МІСТА-ГЕРОЯ

Великою подією для групи активістів Дніпропетровського будинку культури була екскурсія до легендарного Севастополя. Місто-герой немов величезний музей, відкривало нам героїчні сторінки славної вітчизняної історії.

На Мамаєвому кургані ми познайомилися з панорамною обороною міста, яка яскраво передає героїзм російських солдатів як у далекому минулому, так і в недавній героїчній обороні міста.

Відвідали також розкопки стародавнього Херсонеса, познайомилися з фауною Чорного моря, з історією російського флоту, визначними місцями міста.

Повні глибоких вражень і горді за героїчний радянський народ ми залишали Чорноморську твердиню.

Р. ГОЛЬДМАН.

КОСМІЧНА МАНДРІВНИЦЯ

В ЦІ ДНІ на вечірній небосхил виходить незвичайна яскрава зоря — комета Когоутека. Набравши максимальну швидкість польоту — близько 130 кілометрів на секунду, вона обігнула Сонце і нині, з кожним днем уповільнюючись біг, наближається до пункту своєї орбіти, найменш віддаленого від Землі.

Першим цю космічну мандрівницю побачив у березні західнонімецький астроном Когоутек, чий ім'ям і названо комету. Відтоді вона пройшла шлях від орбіти Юпітера. Взагалі відкриття комет нині справа майже буденна. Науці відомі дані про сотні цих мандрівниць Всесвіту, і вчені навіть передбачають час і місце їх появи. А от комету Когоутека побачили не на «належному місці». Обчисливши її орбіту, астрономи дійшли висновку: це нова, ще невідома нам комета з дуже великим періодом обертання. А значить вона пролетить зовсім близько від

Сонця і буде добре спостерігатися. Сонячний «вітер» уже давно розправив її хвіст, який протягнувся на багато мільйонів кілометрів. Денне світло змусило яскраво засяяти ядро комети. Але досі сама вона, ховаючись у сонячному промінні, була недоступна нашому зорові. А астрономи вже кілька місяців пильнують біля об'єктивів телескопів, фіксують «портрет» комети на фотоплівці, сподіваючись багатого наукового ужинок.

Вчені кажуть, що комета Когоутека вже одного разу навідувалася на наші горизонти. Тоді (а це було десятки мільйонів років тому) з висоти своєї орбіти вона могла «бачити» Землю, яка перебувала період докембрію — найдавніший етап геологічного розвитку. То була пора, коли під впливом гігантських вулканічних сил наша планета сама могла породжувати кометні тіла. За час між двома візитами комети Земля невпізнанно змінила своє об-

личчя. На ній виник рослинний і тваринний світ, з'явилася людина, яка пізнала вже немало таємниць Всесвіту.

Наші сьогодинні знання про комету — одна з найцікавіших, сповнених як значимими відкриттями, так і курйозами сторінок науки. Несподівана поява хвостатих небесних світил завжди сильно вражала людей. Їх вважали за передвістя, зв'язані з земними подіями, причому в різних місцях — з різними.

Наступне важливе відкриття зробив англійський військовий інженер і астроном Галлей. Спостерігаючи комету (яка увічнила його ім'я) 1682 року, він висловив припущення про її ідентичність тим, що з'являлися біля Землі в 1531 і 1607 роках. Гіпотеза вченого щодо періодичності комет, тобто їх руху навколо Сонця по замкнених еліптичних орбітах, підтвердилася. Вона стала важливим аргументом на користь коперніківської геліоцент-

ричної будови Сонячної системи. В ряду видатних вчених — дослідників комет почесне місце займають імена наших співвітчизників: В. Я. Струве, Ф. А. Бредіхіна, С. К. Всехсвятського, С. В. Орлова. Багато в чому завдяки їх працям ми знаємо, що ядра комет складаються з «льодів» вуглекислого газу, аміаку, ціану, інших газів та кам'янистих речовин. А хвости космічних мандрівниць утворюються під впливом тепла і тиску сонячних променів і являють собою суміш випарів «льодів» і дрібних пилин.

Оскільки комета Когоутека створює унікальні умови для роботи вчених, вони зустріли її у всеозброєнні. Керівник всесоюзного центру по збиранню кометних даних професор С. К. Всехсвят-

ський розповів, що вперше в історії всі великі астрономічні обсерваторії СРСР і всього світу переключили свою увагу на комету. Крім так званих рутинних спостережень, які мають на меті уточнення її орбіти, проводяться фотометричні, поляризаційні та спектральні дослідження космічної мандрівниці. Їх мета — дослідити взаємодію сонячної плазми з плазмою комети, встановити зв'язок між змінами в кометі під впливом сонячної активності та ін. На допомогу науковцям мобілізована космічна техніка, літаки. Є всі підстави вважати, що комета Когоутека дасть ученим багато цінної інформації.

Г. КОСИХ.

Редактор О. БОРИМЧУК.

Наша адреса: 252021, м. Київ-21, Кловський спуск, 18—20 телефон 93-39-27.

«Наша життя» — орган Центрального правління Українського общества глухих.